

פרשת יתרו

**וְיַשֵּׁב מֹשֶׁה לִשְׁפּוֹת אֶת הָעָם וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל מֹשֶׁה... וַיַּרְא חֹתֶן
מֹשֶׁה... וַיֹּאמֶר... מַדּוּעַ אַתָּה יֹשֵׁב וְכֹל הָעָם נִצְבָּה... (י"ח, יג-יד)**

וְיַשֵּׁב מֹשֶׁה לִשְׁפּוֹת אֶת הָעָם וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל מֹשֶׁה מִן הַבֹּקֶר עַד הַעֲרָבָה. אֶת כֹּל אֲשֶׁר הוּא
עוֹשֶׂה לְעַמּוֹן וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר וּכֹה מַדּוּעַ אַתָּה יֹשֵׁב וְכֹל הָעָם נִצְבָּה וּכֹה (י"ח, יג-יד)
רְשָׁיִי: יֹשֵׁב כְּמֶלֶךְ וּכְלֹן עוֹמְדִים וְהַוקְשָׁה הַדָּבָר לִיתְרוֹ שְׁהִיא מַזְלָל בְּכֻבוֹדָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

ומקשימים העולמים מה שאלת זו, הלא כך הוא הדין דהדיינים יושבים ובעלי דין עומדים?

אלא הסביר הגה"ק רבוי יהונתן אייבשיץ ז"ע בספריו דברי יהונתן הסבר פלפלוי נפלא עד לממד! דהנה
הגמרא (סנהדרין יט.) "מלך לא דין ולא דין אותו", דכתיב (דברים יט.יז) "ועמדו שבי האנשיים", ודורשים
מכך דשבי הבuali' דיןיהם צריכים לעמוד דין ואין כבודו של מלך לעמוד בכך לא דין אותו, וגם לא דין משום
קשות עצמן ואחר כך קשות אחרים.

וכتب התוס' (יח ע"ב ד"ה והא) דזה שאין מלך דין, הוא רק באופן שהוא נמצא לבדו, אבל יחד עם אחרים
יכול הוא לדון. אבל בגמרא (שבועות ל') ישנה ברייתא אחרת ושם כתוב "דועמדו שבי האנשיים" הכוונה
על העדים שיעמדו בדיון. ולפי זה יש לומר שהbial'i דיןיהם רשאים לישב וממילא אפשר כן לדון את המלך
וכן הוא יכול לדון.

והשתא מובן היטב דברי הכתוב: דבר שאל יתרו את משה: "מדוע אתה יושב לבדך" ממה נפרש, אם אתה
סובב שהכתוב "ועמדו שבי האנשיים" הולך על בעלי הדינים שצריכים לעמוד, ולפי זה יהיה הדין שהמלך
לא דין אותו ולא דין לבדוק זולת עם דיןיהם אחרים כשייטת התוס', א"כ "מדוע אתה יושב לבדך" הלא מלך
אתה, ואם הנך סובב כבריתא ש"ועמדו שבי האנשיים" הולך על העדים ולא על בעלי הדינים ולפי זה
מלך דין וגם דין אותו, א"כ איז קשה למה "וכל העם נצב עלייך" הרי לפי בריתא זו אין הבiali' דיןיהם
צריכים לעמוד ...

מקורות: פנינים